

عنوان مقاله:

ارزیابی تجربی پتانسیل لهیدگی در تونل آبرسانی اصفهان

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس زمین شناسی مهندسی و محیط زیست ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نرگس یزدخواستی - دانشگاه تهران، دانشکده زمین شناسی، تهران

عبدالله سهرابی بیدار - دانشگاه تهران، دانشکده زمین شناسی، تهران

محسن رضائی - دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده زمین شناسی، (شرکت زاینده آب)، اصفهان

خلاصه مقاله:

تونل آبرسانی اصفهان به طول 17 کیلومتر در استان اصفهان به منظور تأمین آب شرب اصفهان از طریق سد زاینده رود در دست مطالعه می باشد. سنگهای مسیر تونل عمدتاً شیلی، آهکهای شیلی و مارنی و شیلهای آهکی می باشند. با توجه به نتایج حاصل از آزمایشات آزمایشگاهی، آزمایشات صحرایی و بررسی های زمین شناسی مهندسی خصوصیات توده سنگ مورد بررسی قرار گرفته و طبقه بندی توده سنگ در مسیر تونل ارائه شده است. با توجه به وجود سنگ های ضعیف در مسیر تونل، پدیده لهیدگی مورد توجه قرار گرفته و پتانسیل لهیدگی با استفاده از روابط تجربی برآورد گردید. با توجه به نتایج به دست آمده در بخشهایی از تونل به ویژه در محل برخورد با گسل آبریزان - کماسون و نیز پهنه سنگ های شیلی ضعیف پتانسیل لهیدگی وجود دارد که اتخاذ تمهیدات مناسب در برخورد با آن ضروری است. نتایج حاصل از این بررسی نشانگر اهمیت ویژگیهای سنگ شناسی و ساختارهای زمین شناسی در ایجاد پتانسیل لهیدگی در مسیر تونل است.

کلمات کلیدی:

تونل، لهیدگی، مقاومت سنگ، رده بندی توده سنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/224648>

